2.9

H1014

ביא — אלבא יול א. ט״ז חשון התרכז

ד״ר ישפות שלום וכ״ט לי״ג הנ״ל תלמידי הבה״ח המופלא בתורה ובמדע כה״ר אילך ליב גאלדשיעהער
ש׳ בעיר פעסט יעא.

תלמידי היקר! אל נא תשת עלי חטאת על אשר אחרתי במעני על מכתבך הנעים מיד תשרי
עד היום, תאמין לי יי״ג אשר לא במעל ובגד בברית אהבתם היתה זאת, אך סבות רבות עכבוני
מלהשיבך עד הנה; בימים הראשונים מחג האסיף לא היית פה בעיר וו״ב ולא הגיעם מכתבך עד ג״
דחה״מס, אח״כ נהיתי ונחליתי בעו״ה בחלי הראש ויתי ואברי היו כבדי׳ עלי, לאחר (החג) עקלם מדיתם
לגור בשנן הערבתי ביתיו לך; וגם פה לא מצאתי מנוח לאסוף מחשבתי ורעיוני לנכון, כי כלתי הנעוריה
נחלתה בכלי השפת בעו״ה, ואנחנו היינו טרודים מאד לבקש עלי׳ רחמים לחובש ולרופא חנם
יתעלה להעלות ארכה למחלתה, ועקרם שוטנו בעיה, אך בעו״ה סתם תפלתם, ולשוא עמלו רופאי
בא״ו לגהה מזורה כי כל חכמתם תתבלע — ד״ר ירא לנשמתה מעלה, ושבה אל בית אביה
לבשמים בנעוריה; השושנה הרעננה בריחה הטוב ופרחה יפה, ברה כחמה ובמו שחר
נשקפה, אהה! עודנה באבה בעצל הקוצר נקטפה. תנצב״ה. — — —
אי לזאת עגמה נפשי ודכתי לעו, ולכן כעת מלילה אין עמדי, הלחות חלפה הלכה לה בפיד
בפידי, כי לקח מחמל נפש בנו ובנו זה כידי, לחרבנו ענן נהפך לשדי, מררתי נשפך לארץ ובבדי,
מערכות השמים ערכו לחם נגדי, ותשבנו כמטרה לחצי שדי עמדי, ותשימוני לנגדה בתוך
הקלה, ועל מזבח הטת הקלו שלותי לעולה, רוחי נעה ונכאה מאנחות, ונפשי עלי תאבל מיגון ועצבות
ואנו אלר דל שפתי מדבק חו מלפטי, עם שופט כל הארץ, אשר לדק ומשפט מכון כסאו, לדיק ד״ר ואשר
פעלו, ובפרי מעללי אש שלם ישלם, יואל אליה להמלא עלינו רחמים, ויעקרם כוס ישועות
ותנחומים, ויתחה דמעה מעל כל פנים נזעמים, לכלתי ישמע עוד ברחובותם קול צוחה
ויהפוך אבל ועצב לששון ושמחה, כעתרת שלום ואמת מרק ומוקירך

M. W. Freudenberg

ש״ש וכ״ט לכבוד האדון הנכבד כ״ש מפאר כה״ר אהרן ליפמן ש״ז היקרה
תא׳ ובתם הנעימה והתמימה מרים תא׳

TAKADEMIA KÖNYVTÁRA